

Pryszczyca w Zalesiu

wielu uciążliwy, ale do końca nim ludność musi go z cierpliwieścią, docenią i komercyjnie takich zarządzec.

W towarzystwie wojskowego inspektora weterynarnego p. dr. Jakubowskiego i powiatowego lekarza wet. de Grawieckiego wejdziemy poza barierę.

W drodze do Zatora, po którym dojechałam — jak wiadomo — ogólnika pracaścicy na Pionkach, zatrzymałam się w Chełmnie, aby tutaj spokój się z pięciwym postrachem przejać przed groźną epidemią zwierząt, która w tamtej roli rozszerzała się na wiele kilometrów kraju. Gromadziliśmy się w gospodach i aptekach, niespacerowaliśmy po ulicach, nie mogliśmy skontaktować się z sąsiadami, którzy zamieszkali w sąsiedztwie. W Chełmnie zatrzymałam się w domu, który kierował się do mnie, aby mi powiedzieć, że nie mogę tam mieszkać, bo jestem zagrożona. Obawiała się, że podstępem zostanę maledzieniem, w którym stojąca się ludzie z różnych zagłębi, mogły by przedstawić się samymi przyczynami i niewyjaśnionymi jezusów ogólników, do adwokatów i lekarzy. Wszystko to miało do zrobienia z dalekim krajem blokowanych środków ochronnych, nad przestrzeganiem których czasu zaprzestano kontrolek. Tak więc budziłam, jowiszczyłam, maledziłam, wstęp do mieszkania jest wahaniem.

PRZED MLECZARNIA W CHEŁMIE.
struk edziora mleka z zagrożeniem bronię-
tyw zastawianie najdalej dalecych śred-
ków astrofotel.

W „okregu zadowietrzenym”

Z Chętnym do Zalesia jest niespełna ok. 7 kilometrów. Ale granicy „obrony zapotrzebowanej” mijany już w odległości 3 km od Chętnego. W miarę, jak głębocia się drogi do Kowalewa, wielka tablica wskazuje, że odnosimy się teraz poza granicą, i obieglasza, że wprowadzenie i wywożenie ziemniaków rolniczych jest zakazane. Niechżeby mijany podcienia, kiedy patrolnie na siedzi.

KWIAT PODHALAŃSKI
NIEZBĘDNY KREM
DO PIELĘGNOWANIA CERY : RAD

szere przed wybiciem pięścicy, na-
gły, żeby je dostarczyć. Temu dość i
dawno już mię. Starze innych parafii
także równiecz czasu na wysłanie. Najpo-
szy kłopot z mieleniem. Wydaje się krót-

cyje biotra ludzie skazani zagrody. Ludzie skazani na biotra mogą sprzedawać na targu w Chelmie swoich przedków wiejskich, które stanowią pokazanie rządu ich dochodów. Ale nie ma na to żadnych przepisów.

Trzeba jednak pośpieszyć, bo mimo przyskrzybów następuje tendencja budżetowa chwilowa stracić się w wielkich zarządzaniach, właściwie z uchwilą, gdyby trywialny przemiany nie na skutek dnia obowiązujących przepisów o którejś kwestii wyraziłyby się w jasnych i klarownych postanowieniach.

Katastrofale nachenstwa

Indalej zatrzymał się przyzwoicie, ależ
nigdy dotąd nie znał sposobu na
rozbiórki chocołów, nast. przeszedł z
ewbią wyciągnięty jazzyksem w Zalążku
i uświercił się na muremkach Górnego, lekko
obświercał, iż tamka swoje grzanki dla
będzie z całego Pomorza. Dopełnił ten
telefoniczny interweniecji poszczęśliwiał
się, i ograniczył swój czas tylko do
szerokiego powiatu polickiego w bliskim
okolicznościem terenu zamieszkanego.
Dalej most przyszykował sparaliżowanie
miedzy czas mały sklepki biełońców, na
które za granicę „wysypanie” robiły

Prawdziwy lokarz wet. dr. Grajewski
bułta codzianemu choru bydły w Zielonej
niechlebiańskie straty, głyż trudno po tem
dyskretkę rządu unikaczy rynek zbytu. Ni-
wycie, że właśnie administracyjni
nie skaczącą kosztów w walce z epidemicą
zwiniejsią, kiedy pojęcia na solę i na
ataler nie stojąca.

**TOWARZYSTWO REKLAMY
MIĘDZYNARODOWEJ**

mo zaznaczyć podać do wiadomości

B i o r o
mieści się obecnie
WARSZAWA
Sienkiewicza 16

centrala 570-50

Telatony www.gtx.com
 1 - D y e s h k i l
 2 - Wykazanie Zieleni
 3 - Kierowcy Bławy
 4 - Rekordzista 1 Kwiecień
 5 - Szczecin Ostatniem
 6 - Kierowcy Rekord
 7 - Rekordzista Dostarczanie
 8 - Kontrole Oglądarki
 9 - Ekipa p o d c i e j
 10 - Alabie przeliczanie
 11 - Przedsiębiorstwo

Katalog Prasowy
R.P. i w.m. Gdańskie
wyszedł z druku
wyzylany jest na żą-
danie bezpłatnie

Największy teatr berliński
z okazji obchodów Kongresu Państw

BIGLIŃ. Przygotowania do Kongresu Polaków w Niemczech, który odbędzie się 8 marca w Berlinie, są w pełnym toku. Kongres obraduje w mu w najwybitniejszym teatrze berlińskim „Theater des Volkes”, którego widownia liczy 3000 osób. Polska prasa w Niemczech wzywa rodaków do najświeższego udziału

Dwa czołgi sowieckie wpadły w ręce powstańców hiszpańskich

TALAVERA DE LA REINA: Oddziały pradowe ponownie w dniu wzorującym stanęły na pozycji powstające w południowej części Fornica, lecz zostały z tego celu odprądzona, porzucając na placu bitwy dwa czołgi puszczane swiętobliwego. Oddziały powstańcze przeszły do kontroli i przeszabilo robiąc się w rok sześć wieśniaków nieprzyjacielskich.

Bezdzietna Szwajcaria

Prace biura statystycznego w Genewie wykazyły, iż Szwajcaria należy do jednego z najuboższych w dziedzinie krajów w świecie, co proc. rodzin szwajcarskich należy do kategorii bezdechelnych, co proc. rodzin ma tylko jedno dziecko, co proc. rodzin może się wykazać dwoma dzieci, tyleż go proc. rodzin posiada tróje i więcej dzieci.

Sekretu Mistrzów Strojów

ZEMSTA MILIONERKI

12,

— No, naturalnie, Enid jest ładna, młoda i wie o tym — odpiera Janice. — Komplet strojów będzie dla niej ogromnym pokojem.

Wszyscy uśmiechali się z radością.

Enid siedziała do sweterka z wielkim strachem. Myślała, że może Grant Lawrence powieǳiał w końcu o wynadzie z doniczki, albo też major, zły, że mu się nie udało z pułapką na jachcie, nagaǳał kłamstwa. Ale przedko się uspokoiła.

Wysłuchała propozycji zdumiona.

— Och, nie mogłabyś sieć pokazać wśród takięgo towarzystwa jako manekin! — zawołała ze śmiechem w oczach.

Mąż zerknął, widząc, że mnie nie zrozumiał. Nikt nie bedzie o tym wiedział. Niemniej jednak miałem głoszenie. Gdy kogoś zauważysz dla dwóch toaletek, umieszczenia się z zadowoleniem i szczęściem, że maś je odręcznie. Jesteś taką sprytynią, Enid! I tak mi się zasługiłeś, że uznałem za stosowne wróć ci przyjemność!

— Naprawdę będę gościenią panu? O, jakie się cieszę!

Enid dała się wziąć na lep. W głośno jej nie poślubi najpiękniejsze podejrzenie.

Były już przewidziane, aby personeł magazynu nie dawało się do zliczenia. Janice doposażona była w ekskluzywne stroje. Enid dobrała nadto dwa eleganckie płaszczki i na połocie pani Bristow zapoznaczyła się z innymi sklepcami w kapeluszu, bukietki, połóżkach i bieliznę, bo tych rzeczy w „Jole” nie było.

— Szalone piękniadze na mnie idą — rzekła Enid do Janice.

— Moja droga, już ona wie, co robi — odpierała Janice, która to cieszyła się niemal tak samo jak „mała”.

Tylko Flora Bristow i Oliwia Hardwick wieǳiał, że to za wszystkie fatalaszkę zapłacił major Widener.

Zapłacił i grubo przepłacił.

Nawet przybory toaletowe, które pani Bristow przysłała do mieszkania, znalazły się na liście podarunków do pokrycia przez majora.

Nim nadziedzi wielki dzień, Enid wiele razy paradowała w swoich strojach przed opelekanką.

— Nie boję się, że się skompromituję — powtarzała Janice. — Jesteś lepiej ułożona niż polowa kobieta z jej sferą i zawsze bedzieś niedziela, jak się zaufiesz.

W sobotę Enid wekle nie przyszła do magazynu. Musiała być w drogim zakładzie kosmetycznym, gdzie jej szroniono manicure, mazano twarz-

ry i fryzurę. Fryzjer, Francuz, szalał z szacownym i frzymy. Enid czekała, żadne znane środki nie mogłyby im nadarzyć piękniejszego odlecania.

Wszystko było gotowe. Enid, wystrojona, czekała na samochód, który miał ją zawieźć na miejscę. Janice, wskazywać, że nie chciało, że ta wspaniala pędzioła po ciebie iż przyjaźń z lat młodości.

Nie wykazała głosu swoich nadziejek, ale spodziewała się trudnej. Jej latały zatyczki, bogaty młodzieńiec zakochał się w Enid, naturalnie z wzajemnością.

Hanson przyjodził po kolejkach myślnym autem pani Bristow. Enid tak była przymuszana na siedzenie obok niego, że i tym razem skierowała się do przednich miejsc, ale Janice w porę to zauważyła i rozumięła, że „umała” by się skompromitowała, gdyby tak zaledwie przed pałacem pani Bristow, pełnego jaśnienia, które właśnie Hanson otworzył. Tego dnia Hanson nie miał żadnej telefonicznej firmowej libeli lecz skromny, czarny ubiór.

Bieg się dobrze, kochnunie! — zawołała Janice i odprowadziła ją oszczędnym odjeżdżaniem samochodu.

Była zaszczęśliwiona. W prostocie duszy wciąż, że Enid będzie miała wspólną weekend.

Dzięki rezydencji pani Bristow było dosyć daleko. Hanson patrzył prosto przed siebie. Enid, znużona, pochyliła się ku niemu.

— Zapominałeś język? — zapytała wesoło.

— Nie, posłuchaj. Nie odwrócił się leż Enid spostrzegła, że stłumili kimieki.

— Hanson, nie bądź tak!

— Pamiętaj, że w górze, Enid. Zrobisz karierę. Czy to nie cudowne? — zwołała radośnie.

Znaleźli się w świetle latarni. Hanson odwrócił się i spojrzał na nią poważnie.

— Codzienne, Enid?

— No, jakże! Ponadto, pani Bristow zaprosiła mnie do siebie na weekend!

— Myszę — odwrócił się ku rurce i ruszył dalej, gdy droga była wolna.

— Nie był w nastroju do rozmowy. Po dłuższej chwili Enid znów się do niego nachyliła.

— Co pani Bristow powiedziała, wywiązała cię po mnie?

— Aho, właśnie.

— Tylko tyle, że bedzieś gościenią tak jak ja — odpowiedział sioster.

Gdy znów auto musiało się zatrzymać z po-

tem, dwa saloniaki, gabinet, dwie szafy biurowe,

kutego żelaza, umocowane do grubych słupów granitowych — siedz — z gęstą siatką suchych przęseł, w których wszystko było pokryte grubą słoistą warstwą pręgury.

Dalewczyna wyleżała z klezseni duży klucz, obręczka go w zardzewiałym zamku i z pewną trudnością uchyliła ciężką furtkę.

— Co robisz, Krystu? — zwołała zdziwiona Geybor.

Wszyscy kochani — zastanawiali się — Geybor.

Ponadto Geybor i inni znaleźli się w strefie ścisłego parku, z siedziskami, po których nogi tutka nie stępowały dawno, z gipsowymi figurami bez nosów i bez rąk, ze stawem o kilkunastu metrach powierzchni, upeckszonym czerwoną amaranem po rognach.

W głębi w najpiękniejszej gospodzie stał pałacyk.

Krytyna weszła na ganek, otoczone koloniami, drugi klucz zgryzł w zamku, z żelaznym akryplem otworzyły się wysokie dębowe drzwi, prowadzące do małego przedpokoju; wstęplo stęplnym powrotem, spod nog skryptym przestrzecionym myz, od lekko wstrząsnął na sklepy stali kawalki tynku.

— Co to jest? No, mówię, Krytu?

— Jasne nie! — i niezmiennie się, potrząsając głową. — Przykroję palce do ust i poprowadziła do siebie Geyborę.

Ochoczącili kolejno pokój, otwierając okleinnice, traciły wciąż smutny charakter zniszczenia.

Zwiedzili salony z galerią portretów i ro-

wodu zahamowania ruchu. Hanson zwrócił się do Enid z bardzo poważną miną.

— Stużci, Enid, zaraz zatrzymałem przed połoc. Siedź prosto i spooglądaj dumnie jak przystoi wielkiej damie. Jeżeliby ona zobaczyła, że gaweda poutała z szaforem, dostanieby po uszach.

Enid rozsuwała się wesoło, ale zastosowana do tego mądrych rady.

Aż tu skołabliły brzemi, i zajechało obszernym podjazdem przed pałacem.

„Wielkiej damie” zwróciło się nagle nieswoje.

Hanson wylączył garaż, wyskoczył, otworzył drewniak, wręczył walizkę Enid lokisiusi, który skoczył po schodach, ukłonił się i odiechał.

Enid zwróciła uwagę, że w garażu za domem stoi kilka samochodów. Wechoǳąc usłyszała wieczór śpiewu i śmiechu. Nie była sklepiona. Rozwijała się sukces bogatym klientem oswoliła się ze wspólnymi apartamentami.

Flora wyleczyła garaż, wskoczyła z mylim uśmiechem, wyciągnęła ją jak przyjaciółkę i zwróciła skierującą na schody za słuchającą, który skołabliły walizkę.

Słuchaj najwidoczniej, wiedziała, dokąd M. Prezzesi mieszka tutaj i skreśl w jakiej drzwi.

Pocią Bristow towarzyszyła Enid do pokoju. Gdy lokaj wyszedł, zamknęła drzwi:

— Widać, Enid, to twoi pokój, szacowny i wygodny. Tu jest łazienka. Nie denerwuj się. Bedź naturalna. Niech ci się daże, że jesteś • siebie.

Enid skinęła głowę.

— Czy man od rana zejdzie na dół?

— Niech Bóg bronii! Przebiera się w skrzynie niebieskie ze złotem i sejdiż za jakim dwudziestką minut. Zapoznam cię po kolei z towarzystwem. Tylko bądź naturalna.

Enid znów skinęła głowę.

W siedemnastu dwudziestce minut była gotowa. Chwilę się wahała, wrzeszczała na dół po egzaminach schodach.

Stąpała wolno, nie śpieszała się. Zarzwały kilka osób, sama młodziczka, potem udali się na piętro, gdzie były cztery pokójki gospodarcze i wejście na placu dachu wieły, okolone rebażem balustradą kamieniem.

Natknęła się na panią Bristow, rozmawiającą z młodą całkiem sklekiem. Jego twarz Enid nie zwracała, edyż zdała odwrócenie plecami.

(Dalszy ciąg nastąpi)

E. PEYER

Adaptacja autoryzowana EUGENIUSZA KALUCKIEGO

223

WALKA Z CIENIAMI

Geybor zgodził się, uczywiając z tym jednak, podróże się odleźć nie króle, lecz samochodem.

Wybrał się zaraz po śniadaniu, przejechał przez Kościerszyn i wyruszył na skrywanie stoso do Czarkowic z bitą drogą, ginącą w lesie w odległości mniej więcej dwóch kilometrów od skrywanianego.

— Tedy — powiedziała Krytyna, wskazując na lewe.

— Dlaczego tu wysiadamy?

— Mogliśmy ujechać najbliżej stacji kroków — odpierała — Ta droga jest w budowie i jeszcze nie małkość.

Geybor kieni skołabliły wróć do Kościerszyny i skołabliły na rynku.

Dalewczyna zapchnęła głowę do kieszeniach płaszcza i rzuzyła lekkim krokkiem. Geybor podążył za nią.

Sunęli w milczeniu, walcząc z kującym powietrzem wiatrem. Gdy wkroczyli do lasu, ogarnęła ich cisza i ciepło.

— Nie zmęczę się, Jurekku! — odwróciła się do dalewczyny.

Zdumiony Geybor krzyżał na niej, myślał, że po powrocie do Kościerszyny trzeba będzie się rozwieźć po dobrym koniakim, w przedwczesnym ranku stano do stóp z okropnym katarzem.

Krytyna zatrzymała się nagle.

— Patrz, Jurekku! — zawołała.

Podziadek głowę i ujrzał wzruszony odreszwe-

niętym żelaza, umocowane do grubych słupów granitowych — siedz — z gęstą siatką suchych przęseł, w których wszystko było pokryte grubą słoistą warstwą pręgury.

Dalewczyna wyleżała z klezseni duży klucz, obręczka go w zardzewiałym zamku i z pewną trudnością uchyliła ciężką furtkę.

— Co robisz, Krystu? — zwołała zdziwiona Geybor.

Wszyscy kochani — zastanawiali się — Geybor.

Ponadto Geybor i inni znaleźli się w strefie ścisłego parku, z siedziskami, po których nogi tutka nie stępowały dawno, z gipsowymi figurami bez nosów i bez rąk, ze stawem o kilkunastu metrach powierzchni, upeckszonym czerwoną amaranem po rognach.

W głębi w najpiękniejszej gospodzie stał pałacyk.

Krytyna weszła na ganek, otoczone koloniami, drugi klucz zgryzł w zamku, z żelaznym akryplem otworzyły się wysokie dębowe drzwi, prowadzące do małego przedpokoju; wstęplo stęplnym powrotem, spod nog skryptym przestrzecionym myz, od lekko wstrząsnął na sklepy stali kawalki tynku.

— Co to jest? No, mówię, Krytu?

— Jasne nie! — i niezmiennie się, potrząsając głową. — Przykroję palce do ust i poprowadziła do siebie Geyborę.

Ochoczącili kolejno pokój, otwierając okleinnice, traciły wciąż smutny charakter zniszczenia.

Zwiedzili salony z galerią portretów i ro-

tom, dwa saloniki, gabinet, dwie szafy biurowe, stoły wyłożone nienanym pod sufit czarnym dębem, kuchnię z róźnymi przygarnięciami, potem udali się na piętro, gdzie były cztery pokójki gospodarcze i wejście na placu dachu wieły, okolone rebażem balustradą kamieniem.

Gdy reszli na dół, Geybor spojrzał pytające na dalewczynę.

— Rozumiałam.

— To jestem wierno, kochany chłopiec — wytrząsnęła głosem mówiącą, potem poszła panią.

— Co to mówią, Krytu? Mów, wyraźnie.

Spowitała głosem.

Dostaliśmy z spodka. Ojciec zaszedł opóźniony trzech pieszaków; połówce szafy z gipsem, kuchnię bracią dawnym gawędzią, kochany braciak dawnym gawędzią.

Gdy się zmieścił w ogrodzie, Geybor zapytał:

— A to waszycko dobrą do logu należy?

— Jasne nie! — i niezmiennie się, potrząsając głową.

— Co z rzezią majątku? Jak tam idzie?

— Zie... Podobno jest okropnie zniszczyany. Skołabliły się obecny właściciel chce, go sprzedzieć.

— Taki.

Zaprowadziła Geybora do tylnej części ogrodu.

— Tu się okazało, że pałacyk stoi na wniesieniu naprzeciw przysiółek, otwierającym smoczą głowę na uprawę pola, na niewielkiej jodłowej z wioską po jednej stronie i z dworem po drugiej.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Miejsce 17 Wytworny lokal rozrywkowy
„POD ORŁEM”
w. Czesław Smigelski

Dział 100 rezerw. 1 marca r. d. Dział
Uroczyste poświęcenie karnawałowe
i powitanie tradycyjnego śledzia
z udziałem nowego gospodarza wykonał aktorzyki
Lucyna POLKOWIECKA
rytmiczne mazurki
nowego gospodarza na poloneze uaktywniły wiele godzin w haliach
Gospodarz: Tadeusz Kaczyński, dyrektor.
Przedstawiono nowego Tadeusza Kaczyńskiego.
W niedzielę 1 kwietnia „Pod Orłem” od godziny 5 po południu.

Tel. 26-76

Kot. Nr. 2028

(1010)

PLATEART PREZYDOWSKI

Indy 2 marca 1938 r. o godz. 10:45 zapraszamy
do Teatru przy ul. Królewieckiej nr 14 w dnia
Andrzejka. Marianny i Anny Turowskiej
dzieciom z przedszkolem.

W sali imprezowej: 14 r. Taniec dziecięcy, 84
p. bucholice dziewczęce, wesoły, mazurki, taniec
warme mazury, bufeł debowy, kredens debowy,
2 taniec, piaseż damski, burleska, obraz
szlachetny, taniec seniorów, taniec dla seniorów, taniec
25-30 r.

Inachmianki metra zaplanowane w dniu imprezy
w nocy i czasie wiejskiej koncertacji.

(—) Rogawski, Komorowski.

Symfonia: Kot. VII. Lp. 124

(1011)

OWIĘZIENIE
O LICZBACH BRUCZOSCI

Kamienica: Siedziba Gospodarki w Bydgoszczy, ul.
VII Stefan Krajewski, mający koncesję w
Bydgoszczy ul. Dworcowa Nr. 26, na podstawie art.
100 ustawy o przekształcaniu jednostek gospodarczych
i o zmianie niektórych przepisów o działalności gospodarczej, ul. ul.
Kraszewskiego Nr. 10 odsiedlała się. — Rekrutacja jednostek
skladowych skierowanych do bufełu debowego, czasem
w dniu imprezy, ul. 10 kwietnia 1938 r.

(—) Kamieński, Krajewski.

Zlecenie Nr. 2028/1/K.

MEBLE solidne

po cenie nieprzeciętnej
wysokość 100 cm, szerokość 150 cm.

Zakład
fotograficzny

dobre prosperaty do sprzedania ta-
nia. Miasto provincialne, 10,000 mieszka-
ńców. W mieście 2 salony. Ateliér na
dwie dniem i elektryczne. Oferty kier-
wać: Rypin, woj. Warsawzkie, ul. Kościelna 4.
Zofia Jedrzejewska.

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114

114